

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số: 1120 25 tháng 12 năm 2016

Thơ ngỏ

Đại Đồng

*Đại đồng tu tiến phân ranh giới
Động loạn không mình khó hợp thời
Loạn thuyết chính mình không thấu triệt
Bình tâm tu luyện rõ tâm đời*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám 1991

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đứng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phản câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) *Độ tha là sao?*
- 2) *Chánh giác là sao?*
- 3) *Tâm linh là sao?*
- 4) *Siêu nhiên là sao?*
- 5) *Những sự phân tách kể trên có phải là chìa khóa tâm linh mà Bé muốn giao cho hành giả vô vi không?*
- 6) *Tâm lòng quý trọng là sao?*
- 7) *Thực hành bằng cách nào mới được?*

<p>1) Hỏi: Độ tha là sao?</p> <p>TL: Thừa độ tha là nói ra thực chất của con người, nguyên căn nguồn gốc của nó, từ tâm đạo mà ra, tức là từ nguyên lý quân bình mà sanh ra hỗn độn. Tu là tự khôi phục lại sự quân bình chánh giác, đó là đường đi duy nhất của tâm linh.</p>	<p>2) Hỏi: Chánh giác là sao?</p> <p>TL: Thừa trở lại vị trí của chính mình và hiểu mình nhiều hơn, không vượt ngoài sự tiến hóa của tâm linh.</p>
<p>3) Hỏi: Tâm linh là sao?</p> <p>TL: Tâm linh là sự cảm thức tự nhiên và hồn nhiên, được vun bồi tốt đẹp gọi là tâm linh, gom gọn lại gọi là phần hồn, chủ nhân ông của thể xác, trách nhiệm phân giải mọi tình tiết của nội khoa tâm lý vô sanh của hành giả, từ sự cử động cho đến lời nói đều cấu trúc từ siêu nhiên mà ra.</p>	<p>4) Hỏi: Siêu nhiên là sao?</p> <p>TL: Thừa siêu nhiên là vượt khỏi âm thanh sắc tướng, mà hoà thức chơn tâm. Chỉ có thực hành khai mở điển tâm nơi trung tim bộ đầu, thì mới khai ngộ được nguyên lý sanh tồn và bất diệt được.</p>
<p>5) Hỏi: Những sự phân tách kể trên có phải là chìa khóa tâm linh mà Bé muốn giao cho hành giả vô vi không?</p> <p>TL: Thừa đúng! Những gì mà Bé tự cảm thức và phân giải đều là chìa khóa khai mở nội khoa tâm lý của hành giả vô vi, nó cũng là một liều thuốc chữa trị tâm bệnh nhơn gian.</p>	<p>6) 10-09-91 Hỏi: Tắm lòng quý trọng là sao?</p> <p>TL: Thừa càng hiểu mình nhiều hơn thì càng quý trọng Thầy và bạn, tâm thức càng quân bình lại càng quý yêu nhơn loại, càng quý yêu nhơn loại thì tình Trời thể hiện rõ rệt trong tâm, chiều sâu của đạo pháp lại càng minh bạch hơn, chỉ có thực hành thì mới có cơ duyên thức tâm.</p>
<p>7) Hỏi: Thực hành bằng cách nào mới được?</p> <p>TL: Thừa đời đạo song tu thì nhịp độ mới được tiến thẳng, có đặng thì mới có thức, có tiến thì mới có giải, có phân thì có định</p>	

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

GIÁNG SINH

Giáng sinh là lễ thức hôn
Khuyên người tưởng nhớ đến on CHA TRỜI
Điển thanh ban rãi nơi nơi
Khai tâm mở trí người đời bình an
Chơn tâm thanh tịnh luận bàn
Ở đâu đã đến rõ đường tự đi
Bình tâm học hỏi kỳ ni
Dẹp phần mê chấp dự thi ở đời
Quy về một cõi CHA TRỜI
Thương yêu vô tận không lời phán phê
Ai ai cũng muốn trở về
Quê xưa chốn cũ CHA phê điểm lành
Thế gian học hỏi thực hành
Đóng vai muôn loại rõ sanh hiểu hoà
Học bài sân hận chấp ta
Học bài ngu muội khó hòa nơi nơi
Học xong mới rõ ông TRỜI
Thương yêu giúp đỡ tùy lời nhủ khuyên
Vía hồn tái ngộ giao duyên
Mình thăm trắc ẩn dẹp liền thức tâm
Bước vào siêu lý thậm thâm
Thức hồn tiến hóa chẳng lầm đường đi
Khuyên đời dẹp bỏ sân si
Trở về chơn giác kỳ ni đạt thành
Xác thân có trước có thanh
Tự mình phân tách chẳng cần rước thêm
Khai thông tiến hóa êm đềm

Ngày đêm cũng vậy giữ niềm thức tâm
Muôn loài vạn vật phải tầm
Con đường giải thoát giải làm giải mê
Quý ma đủ kẻ đủ bề
Cuối cùng cũng phải trở về HU-KHÔNG
Quyết tâm chẳng đổi thay lòng
Đức tin phải giữ mới tòng lý chơn
Hành trình chuyển hóa tùy con
Phong ba bão táp cũng on CHA TRỜI
Bình minh quang chiếu thanh lời
Dù con tiến hóa đời đời dựng xây
Chẳng còn luận niệm mê say
Kiên tâm vĩ đại ngày ngày dựng xây
Thế gian kích động là Thầy
Dạy cho hiểu đạo tâm này bình an
Cảnh đời lục đạo pháp quang
Qua cơn điều luyện mở đường tự đi
Tâm minh kiến thiết thành trì
Dù người tiến hóa dự thi hoài hoài
Do mình chẳng có làm sai
Phép màu sẵn có luyện hoài không ngưng
Tu hành chẳng chán chẳng ngưng
Trở về thực chất giải từng phút giây
Giáng Sinh học hỏi mê say
Sửa mình tiến hóa đổi thay do mình
Đồng chung huyết mạch vạn linh
Thực hành tự đạt tâm linh hiểu hòa.

Kính bái
LƯƠNG SĨ-HẰNG.
Montreal, 24-12-1983

TRÍCH BẰNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIÁNG

VẤN ĐẠO FOUNTAIN VALLEY 25/7-15/8/1981 (tiếp theo)

Bạn đạo: Thưa Thầy, trong ba cái tính nét mà làm tội nhiều nhất ở thế gian ấy, là tham, sân, si,

Đức Thầy: Dạ.

Bạn đạo: Tham và Si có thể chuyển hướng được,

Đức Thầy: Ủ.

Bạn đạo: Từ trước tôi thanh,

Đức Thầy: Ủ.

Bạn đạo: Và đi tới đắc đạo.

Đức Thầy: Ủ.

Bạn đạo: Thưa Thầy, còn, “Sân,” thì sao?

Đức Thầy: Cái “Sân” là cái bàn đạp cho tiến hóa. Nếu chúng ta, cái “Sân” mà chúng ta hướng thượng á, thì chúng ta mới hiểu Chơn Lý nhiều hơn. Mà cái “Sân” hướng hạ, nó còn chém giết người ta được mà! Mà chúng ta hướng thượng, thì chúng ta nói, “Bụng ông Phật có điên; chung vô bụng ông Phật chớ, sợ gì!” Ha, Ha! Chúng ta đắc đạo dễ dãi! ... Biết Sân và sử dụng Sân là thành đạo! Biết Tham, sử dụng Tham, là thành đạo. Tham, Sân, Si, có cơ hội cho chúng ta thức giác và đi tới vô cùng; mà sử dụng cái khí giới đó để trở về với chốn cũ: chúng ta không nói, mà chúng ta giữ: “Chưa chắc Ông hiện xuống mà tôi tin Ông! Nhưng mà tôi phải trở nên Ông!” Gan dạ như vậy! “Phải nhờ cái Sân này tôi mới đi tới kia!” Thì cái sự sáng suốt luôn luôn về với mình; Bề Trên luôn luôn thương. Bây giờ chúng ta dậy học trò, mà học trò nó đòi hỏi tài liệu của chúng ta; người nói, chúng ta bằng lòng đó; có được không? Nếu Ông thực chất là đủ khả năng cứu độ chúng sanh, thì ta phải giúp nó! “Cái thằng tò mò đó nó sẽ học hết cái của mình, và nó sẽ giỏi hơn mình! Mình hoan hỉ cho nó; vì nó là mình!” Nói vậy đó.

Bạn đạo: Thưa Thầy, nó không có vấn đề diệt tham, sân, si, nhưng mà cái vấn đề chuyển hướng tham, sân, si?

Đức Thầy: Xây dựng,

Bạn đạo: Xây dựng.

Đức Thầy: Tham, sân, si, trở thành một công cụ của Thượng Đế. Cái công cụ ở thế gian, “Tham, Sân, Si” này cũng là để cho cái người thiếu trí và thức tỉnh: “Tôi tham quá tôi mới ở tù.” Vô ở tù, thức tỉnh, không dám nữa! Thấy không? “Tôi sân quá, tôi chém lỗ vợ tôi, tôi ở tù; chớ kỳ thật tôi thương vợ tôi lắm. Bị tôi giận quá, tôi chém bả; tôi ở tù!” Thức tỉnh, lần sau không dám nữa! Đó; là cái dân trí nó còn thấp. Bây giờ cao rồi, chúng ta phải sử dụng cái khả năng đó. Thì cái chú ở trong khám, tại sao mà hỏi trước chú ấy dữ, mà sao bây giờ ở khám ra, chú hiền vậy? Chú biết sử dụng cái Sân hướng thượng, buông bỏ chuyện thế gian: “Thôi, đi quách cho rồi; thế gian là giả; giết người, ở tù khổ cực!” Không phải cái tội; cái đó là cái sự tối tăm của mọi người. Nhưng mà Thượng Đế vẫn ban ơn để cho nó có cơ hội tiến hóa. Cho

nên, xuống Địa Ngục cũng học hỏi một thời gian rồi trở về với sự thanh tịnh. Cho nên, chúng ta, mọi người chúng ta cũng đã qua Địa Ngục rồi, và chúng ta đã thực hiện cái đại nguyện của chúng ta. Cho nên, mọi người đều có cái từ tâm: sau khi động loạn, này kia, kia nọ, chúng ta có từ tâm muốn đóng góp. Có hết; đại nguyện chúng ta có; nhưng mà chỉ thiếu thực hành. Cho nên, chúng ta thực hành rồi, có trật tự rồi, chúng ta thấy có cơ hội, có vị trí, để thực hiện đại nguyện của chúng ta.

Bạn đạo: Xin đa tạ Thầy.

Bạn đạo: Kính thưa Thầy, xin Thầy cho biết là lấy cái gì để làm cái thước đo lường trình độ tu của một người ?

Đức Thầy: Thượng Đế đã phát cho cái thước khi xuống thế gian: sống với cha mẹ, sống với anh em, sống với vợ chồng, sống với con cái: sống với nghịch cảnh của xã hội là cái kích thước đo lường. Nếu chúng ta tu hướng thượng là chúng ta thanh tịnh và tha thứ đạo đức; mà chúng ta ra ngoài đường họ đập một cái, chúng ta oánh lại; thì biết rồi, “Chưa tới đâu; về giáng tu thêm!” Thước sẵn sàng!

Bạn đạo: Xin cảm ơn Thầy.

Đức Thầy: Còn có ai thắc mắc gì nữa không?

Bạn đạo: Con xin phép Thầy, hỏi Thầy một câu hỏi về cái vấn đề về chữ “Hiếu,” thì theo ở trong sách Đông Phương thì người ta có nhiều lối cắt nghĩa; chẳng hạn như “Thiên Chi Thiên Địa Chi Nghĩa,” hay là thân thân rồi kính trọng di ân. Theo pháp môn tu của Thầy và theo cái nhân quang của Thầy, thì cái tương quan giữa con và mẹ con, chữ hiếu đó, thì bản chất nó nằm ở chỗ nào?

Đức Thầy: Chữ "Hiếu," như tôi cắt nghĩa hồi sớm mai, là cái, cha mẹ sanh chúng ta ra, nâng niu ghê lắm, quý lắm, "Con ruồi, con muỗi không được quyền động con tui!" Thấy rõ chưa? Mà ngày nay, "Con tui nó đem cái xác nó đi hút xì ke;" là nó không có hiếu. Cho nên, chúng ta không nghĩ một cái hành động nào hủy hoại thể xác chúng ta. Nếu chúng ta hủy hoại thể xác của chúng ta, thì chúng ta bất hiếu với quần chúng, bất hiếu với cha mẹ, và bất hiếu với tất cả, đi tới Thượng Đế luôn. Cho

nên, chúng ta nắm cái nguồn cơ của cái Tiêu Thiên Địa này, chúng ta phải xây dựng, mới kêu là "Trật tự, đúng hướng" phải thực hiện bằng cách nào. Cho nên, cha mẹ xa con, không bao giờ xa con: thương nhớ hoài; mà, "Con tôi được tu thanh nhẹ, biết thương yêu mọi người." Nếu bạn muốn thực hiện chữ hiếu, bạn nên săn sóc bạn nhiều

hơn; bạn nên tu bỏ sửa chữa tính chất của bạn nhiều hơn; thì lúc đó bạn thấy rõ ràng, "Tôi rất có hiếu, tôi biết yêu mẹ cha tôi, và mẹ cha tôi yêu tôi rất nhiều; không phụ lòng của chúng sinh; và tôi có phận sự, trong Định Luật Vay Trả, hòa hợp của mọi nơi mọi giới!" Lúc đó các bạn thanh nhẹ và giải tỏa cái chữ hiếu. Còn ai thắc mắc nữa?

THƠ BẠN ĐẠO

Thực Hành

Thực hành Đạo Pháp tu Vô Vi
Công Phu, Thiên, Niệm ta bước đi
Ứng dụng tu hành trong đời sống
Thực hành tự cứu đạt Từ Bi

Từ bi hành triển bên trong mình
Đem ánh sáng vào giải sinh linh
Cùng nhau tiến hoá về Thiên giới
Giúp Hồn Vía thoát, cảnh u minh

Công Phu hành pháp để quán thông
Phát triển điển năng mở cõi lòng
Công Phu thiền niệm ta mở trí
Bạn ơi! Cố gắng hành cho thông

Ta hành Thân Pháp là Công Phu
Niệm Phật định tâm gắng hành tu
Đó là Tâm Pháp Thầy đã dạy
Thân Pháp, Tâm Pháp giúp giải mù

Tâm mù khai mở trí sáng ngời
THỰC HÀNH là chính đó bạn ơi!
Thầy ta đã dạy cấm làm biếng
Hãy tu tinh tấn chắng cấm Đòi

Lý thuyết nói ngoa qua miệng môi
Tu không hành pháp đời lời thôi
Lý luận chỉ là lời tạm bợ
Không hành công phu nghiệp quả nhồi

Bạn ơi! hãy nhớ lời Thầy dạy
Hành Pháp Vô Vi là cơ may
Đó là chiếc tàu là phương tiện
Chờ ta về bến thoát nạn tai

Thùy Bùi. Missouri 22/12/2016

